

Ziek Zijn

of

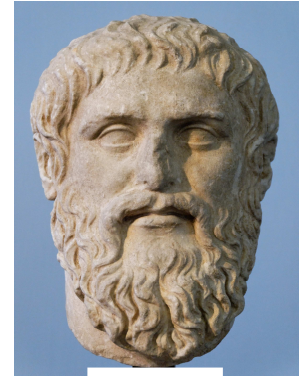
ziekte

Freek Stegehuis

Pseudogeneeskunde

Ziek zijn of ziekte, zijn in de pseudogeneeskunde afdoeningen om uitdrukking te geven aan ons innerlijk lichamelijke gevoel. Je kunt je dan afvragen of er wetenschappelijke interpretaties zijn, die het ziek zijn degelijk verklaren. Want als ik lees, dat ziekte een schadelijke lichamelijke of psychische afwijking is van een organisme, dan verbaas ik me over de afstand van lichamenlijk en psychisch.

Er zijn veel pseudo- en parogeneeskundige beschrijvingen, zoals haptotherapie en esotherapie. Het zijn persoonsgerichte begeleidingsvormen om de patiënt in contact te brengen met *de innerlijke gevoelens*. Plato gebruikte 390 jaar voor onze jaartelling de esoterie, wat "*de innerlijke dingen*" betekent. In essentie komt het er op neer, dat onze innerlijke gevoelens, denkwijze en bewustzijn niet in harmonie zijn met de werkelijkheid en daarom ziek zijn of worden.

Plato

Microscopie

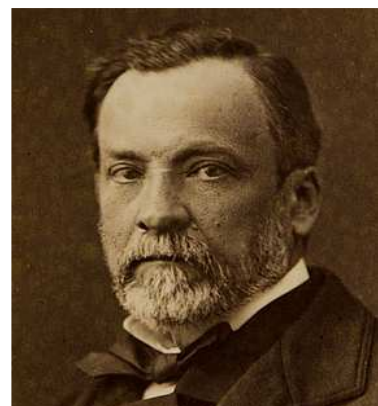
In die tijd was de microscopie niet bekend en kon alleen het zichtbare bestudeerd worden. Dat betekend dat het bestaan van viroïden, virussen en eencellige onbekend was. Zelfs het ontstaan van insecten werd beschouwd als Generatio spontanea (Spontane generatie). Dat

Antoni van Leeuwenhoek

betekent dat zij voortkwamen uit dode organismen of rottende materie. Geen idee dat het andersom kon zijn en de betreffende organismen er eieren op legden, zodat de larven en maden daarin de rotting veroorzaakten.

Die gedachte bleef voortbestaan tot Antoni van Leeuwenhoek (24 oct 1632 – 26 aug 1723) de microscoop verbeterde. Het aan het oog onttrokken werd werkelijk zichtbaar en ontdekte hij, rode bloedcellen, luizeneieren, spermatozoa (gezond en aangetast door de bacterie gonorrhoe).

Louis Pasteur

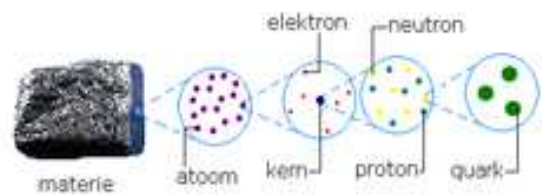
De techniek nam toe en Louis Pasteur (27 december 1822 - 22 september 1895) bracht een betere zienswijze naar voren. In zijn studie nam hij waar dat er twee vormen van wijnsteen zuur bestonden, waarvan de kristallen elkaars spiegelbeeld waren.

Ook ontdekte hij dat de ene vorm door bacteriën als voedsel gebruikt kon worden, maar de andere vorm niet. Pasteur ontwikkelde een virusvaccin tegen hondsdolheid. Hij slaagde erin een hond immuun te maken.

Op 6 juli 1885 werd de negenjarige Joseph Meister uit de Elzas, door een dolle hond gebeten en voor behandeling naar Pasteur gebracht. Hij begon de behandeling met behulp van door hem ontwikkelde inenting. Hij was geen erkend geneesheer, dus was er een zeker risico voor hem. De patiënt, die rood was aangelopen door de koorts, genas na een wekenlange behandeling. Dus kon Pasteur met recht zeggen dat de hondsdolheid in bedwang was.

Als iemand gebeten wordt door een hond en er ontstaan daardoor ernstige complicaties, dan lijkt het moeilijk dat toe te schrijven aan innerlijke disharmonie of wat voor andere innerlijke complicaties. Hij is gebeten en de tanden van de hond zijn besmet met Rabiës dat wordt veroorzaakt door een virus. Dit is een onomstotelijk bewijs dat er micro-organismen bestaan, die zich in stand weten te houden door consumptie ten koste van cellen van andere levende wezens.

Dit zijn de resultaten van de lichtmicroscop. De conclusie is, dat er levende organismen gevonden werden, die niet in *het scheppingsverhaal* genoemd worden. En dat werd pas waargenomen in de 17^e eeuw door Antoni van Leeuwenhoek. In 1936 werd de nog complexere elektronenmicroscop ontwikkeld door Ernst Ruska, waardoor niet alleen het kleinste leven werd vastgesteld, maar ook de materie, hoe die is opgebouwd. In de klassieke oudheid hadden de Grieken al diverse theorieën over samenstelling van materie. Democritus opperde de thesis, dat alles tot een zekere grens deelbaar is en er op het laatst twee ondeelbaarheden overblijven. In het Grieks is dat **ατομος** = ondeelbaar. Voor die tijd een waarlijk grote gedachte. Thans weten we, dat materie uit atomen bestaat maar, dat atomen ook een samenstelling zijn.

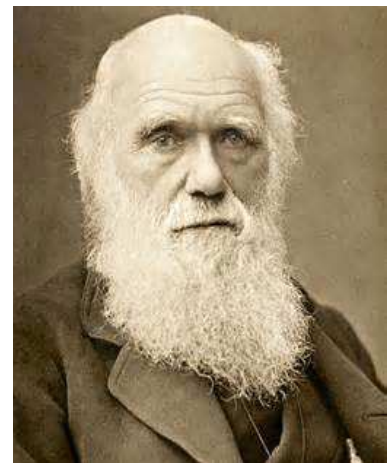

Opbouw van materie

Het Oorspronkelijke Leven

De uitvindingen hebben nogal wat tegenstellingen en ongerustheid teweeg gebracht in de wetenschap. Want gerespecteerde klassieke denkbeelden en godsdienstige opvattingen, waren niet altijd in overeenstemming met de gedachten, van de zojuist opgedane waarnemingen. Er bleek een geheel andere oorsprong van het leven te zijn, dan in het scheppingsverhaal genoemd wordt.

Darwin ontwikkelde de evolutie theorie. Zonder ons te verdiepen in zijn godsdienstige opvoeding en overtuiging, moeten we vaststellen dat hij de schepping afwees en meer overtuigd was van de ontwikkeling en aanpassing van de levende natuur, aan de heersende omstandigheden en dat noemde hij evolutie.

Charles Robert Darwin

Vooral door de microscopie, dat betekend: verder kunnen kijken dan het op het oog waarneembare, werd het microkleine bekend en bleek door onderzoek, de immensiteit daarvan. Terugkijkend, wat er is en wat er verdwenen is, kwam men tot de conclusie, hoe het leven ontstaan moet zijn. En dan blijkt, dat het microkleine de oorsprong van het leven is.

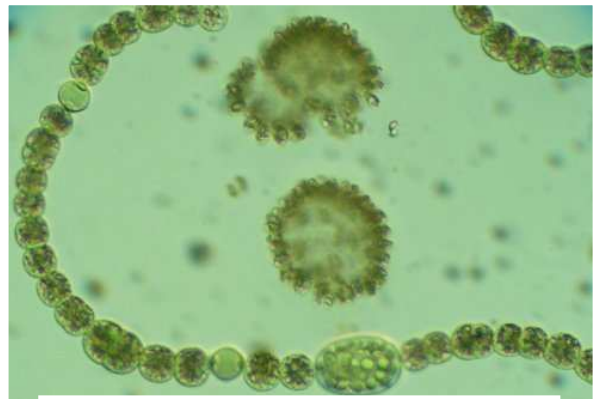
Het Ontstaan van het Leven

Volgens onderzoek blijkt plantaardige leven het eerst ontstaan te zijn. Zij bezitten chlorofyl, de groene bladkleurstof van planten, die zich in chloroplasten bevindt, waarmee zij licht opvangen en de energie daarvan omzetten in chemische energie, die wordt gebruikt voor fotosynthese. Dit is een proces waarbij uit koolstofdioxide en water, koolhydraten en zuurstof ontstaan. Chlorofyl werd in 1817 ontdekt door Joseph Caventou en Pierre Joseph Pelletier.

Het plantaardige leven moet dan in bacteriën gevonden worden, want **de cyanobacterie** en de chloroplast, die tot de oudste organismen op aarde behoren (geschat op 3,5 miljard jaar), waren één van de eerste organismen met chlorofiel. Zij staan aan de basis van het latere

Valse meeldauw op komkommerplanten

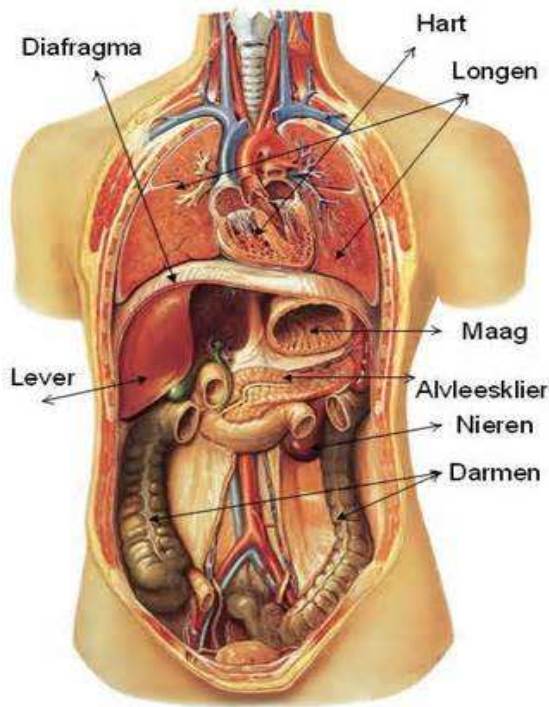
Blauwalgen zijn minuscule organismen. Zij zijn ééncellig, kolonievormig of zijn meercellige filamenten

plantenleven en hebben zich als endosymbiont genesteld in planten en is het chlorofyl daar werkzaam geworden. Zij zijn geëvolueerd van bacterie, tot chloroplasten in haploïde sporeplanten tot diploïde zaadplanten en daardoor de basis van het leven. Zover we kunnen vaststellen, hebben planten geen denkvermogen, maar we spreken wel van **plantenziekte**. Dus is het moeilijk aan te nemen dat ook hier sprake is van disharmonie in de innerlijke gevoelens.

Ontwikkeling van het Leven

Door de opbouw van koolhydraten en zuurstof onstond er een voedselbron voor herbivoren, omnivoren en carnivoren. Dat zijn dierlijke organismen met hersenen, die waarnemingen kunnen doen, maar hoeft geen bewustzijn te behelsen. Ook dieren worden ziek. Dat niet wil zeggen, dat psychische onrust of innerlijke gevoelens daarvan de oorzaak zijn.

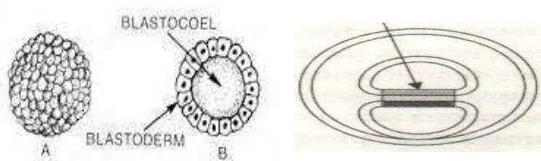
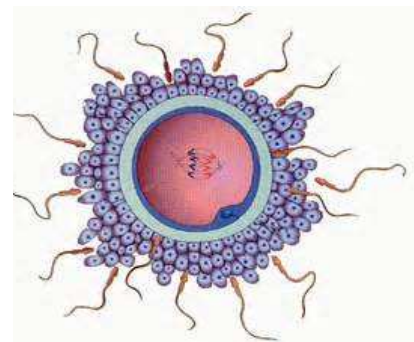
Door de microscoop is vastgesteld, dat er legio aan ééncellig leven is en nog kleiner. Ook

die zijn afhankelijk van door planten opgebouwd voedsel of vreten elkaar op. Dat doen niet alleen zij, want er is een uitgebreid levenspatroon van weinigcellige tot veelcellige, die ook voedsel nodig hebben voor hun voortbestaan. Wat dan opvalt is, dat een levend organisme is opgebouwd uit een samenstelling van cellen. Dat wordt lijf of lichaam genoemd. Ook is het lichaam een samenstelling van organen, die opgebouwd zijn uit cellen. Dus het leven, in al zijn vormen, is een cel of opgebouwd uit cellen, die voortbestaan door vertering van organisch opgebouwd voedsel.

Het leven wordt voortgezet door stuifmeel en *sperma*, die de *eicellen bevruchten*. Sperma

betekent zaad. Dat is geen juiste benaming, want het chromosomenpakket is haploïd, zowel van de zaadcel als het stuifmeel. Dat geldt ook voor de moedercel. Ons beginstadium is primitiever, dan de prokaryoot en heeft het meest weg van de spore. Pas bij de bevruchting ontstaat de diploïde cel. Na de bevruchting ontstaan de celdelingen en vormen zich daaruit, de **kiemblaas** waaruit de **kiemschijf** en het **embryo** ontstaan.

Moedercel met spermatozoiden

Dan volgt de voorgeboortelijke menselijke eindfase, de **foetus**.

Dit is een voorgeboortelijk eindstadium, maar wil niet zeggen, dat die bereikt wordt. Twee genen kunnen niet overeenstemmen en is er geen bevruchting. Maar ook in de verdere celdeling ontstaan er stamcellen, die niet in overeenstemming kunnen zijn en ontstaan er lichamelijke afwijkingen of sterft de vrucht af, de miskraam. Het meest droevige is, dat de baby dood geboren wordt.

8 weken
na bevruchting

18 weken
na bevruchting

38 weken
na bevruchting

Deze gang van zaken vindt niet alleen bij de mens plaats, maar ook bij dieren en zelfs bij planten. De bevruchte eicel bevindt zich in de bloem en groeit uit tot zaad, het embryo. Die scheidt zich van de plant en ontkiemt. Daaruit ontwikkelen zich de wortels en de kiembladen, de foetus. Na de ontwikkeling van de eerste bladknop, sterven de kiembladen af. Zijn de genen van het DNA in de chromosomen niet in overeenstemming, dan sterft het zaad. Het kan ook sterven in de loop van de ontwikkeling. Dat zelfde nemen we waar, bij dier en mens. Geen innerlijke belevenis of disharmonie in het denkwezen, zelfs niet bij de mens.

Zaden en kiemblad van de beuk

De Geboorte

Dan volgt de geboorte, dus het werkelijke leven. Dat betekent groei van zuigeling naar peuter, kleuter, jongeling en puber. De puber bewijst door zijn obstinatie, dat hij al iets van het leven begint te begrijpen, maar dat zijn nog geen zorgelijke overdenkingen.

Helaas komen op deze jonge leeftijden ook ziekten en lichamelijke afwijkingen voor zoals blindheid, doofheid en zelfs de dood. Dat wordt veroorzaakt door erfelijke afwijkingen, of kinderziekten. In vele gevallen zijn de kinderen de hele dag

levenslustig en jolig aan het spelen en in de avond of de volgende dag zijn ze doodziek. Wij kunnen toch niet volhouden, dat zij innerlijke problemen hebben!

We bereiken het volwassen stadium. Dat is in drie hoofdfasen vast te leggen. We verlaten het ouderlijke huis en zoeken de zelfstandigheid. Vaak gaat **dat gepaard met een relatie**. In de beginfase van de zelfstandigheid, de werkgelegenheid en de relatie, speelt de onervarenheid een rol. Maar begerigheid en vertrouwen in de toekomst bouwen een zelfvertrouwen op, die wordt bestendigd door het opdoen van ervaringen. De middelfase, het vader en moeder zijn, spelen een grote rol en daarna de gezapigheid door de opgedane levenservaringen in de laatste fase. Natuurlijk spelen hier emoties een grote rol, want het leven gaat nu eenmaal niet altijd van een leien dakje. Maar in de onenigheid zit de troost van het goed maken.

Ook zal de levensloop van de één soepeler verlopen dan van de ander. Werkeloosheid of erfelijke aandoeningen kunnen een rol gaan spelen en zal men ook wel eens ziek worden. Veel erfelijke aandoeningen zijn: jicht, reumatiek, astma, diabetes. Dit zijn slechts enkele. Hier kunnen innerlijke emoties, moeilijk als oorzaak genoemd worden, want de afwijkingen zijn te wijten aan de genen. Een mens is er ook niet **ziek** van, maar ondergaat veel pijn, benauwdheid of stofwisselingsproblemen.

Ziekte of Ziek zijn

Alles wat met pijn, uitslag en ongemakgevoel en koorts te maken hebben, wordt aangeduid als ziekte. En dan schrijft *Thornwald Dethlefsen & Rüdiger, dat ziekte een taalkundige slordigheid is. Er wordt op gewezen, dat ziekte geen meervoud kan zijn evenals gezondheid. Dat gaat toch wel een beetje ver, want als er mazelen genoemd wordt en rode hond zijn er al twee ziekten. Zijn de auteurs zelf niet een beetje slordig? Ziekte is een fenomeen die het ziek zijn veroorzaakt. Ziek zijn en gezondheid = gezond zijn, zijn tegenstellingen. De ziekte, en die

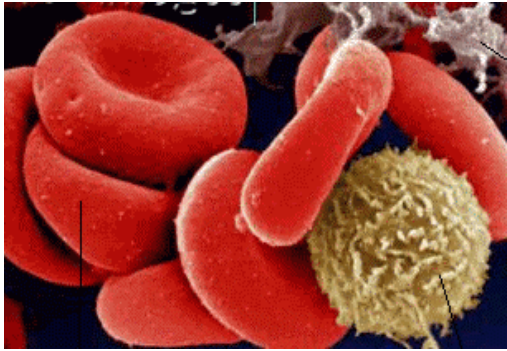
zijn er vele is de veroorzaker van het ziek zijn, dus niet gezond zijn. Een gezond mens is in evenwicht, een ziek mens is niet in evenwicht. Deze onevenwichtigheid kan het gevolg zijn van vitamine- of mineraalgebrek. Het kan ook een virale- of bacteriële aanval zijn, die voortvloeit uit het voorgaande. Het werkt als een motor. Bij gebrek aan olie, antivries of

koelingswater, **zijn de gevolgen funest.**

Zo is het ook met het lichaam, mineralen en vitamines zorgen voor het juiste- en zorgvuldig regelen van secreties en de daaraan gepaarde verrichtingen in en door het lichaam. Bij balansverstoringen zijn de lichaamsverrichtingen minder accuraat en is de afweer tegen besmetting evenredig minder. Het lichaam trekt aan de noodrem en alle middelen worden ingezet om de verstoring te elimineren. *Dat kan gebeuren door honger en dorst, een signaal om aan te geven, dat het ontbreekt aan de juiste grondstoffen of door koorts wat een uiting is van verhoogde verbranding*, omdat het menselijk lichaam alle motoren = organen aan het werk heeft gezet. Vaak wordt in crisis gevallen de honger stilgezet om het energieverbruik van de spijsvertering teniet te doen. Dit kan gepaard gaan van braken om de productie radicaal stop te zetten. We gaan over op onze opgebouwde voedselreserves en zienderogen vermageren we. Het symptoom van ziek zijn is koorts. Het lichaam geeft niet alleen door koorts, maar door meerdere symptomen aan dat het ziek is. Andere zoals vergrootte stoelgang, misselijkheid, lusteloosheid, duizeling en uitslag. Het symptoom van ziek zijn is koorts, dat wordt teweeg gebracht door tyfus, cholera of welke je maar wil noemen. Deze opsomming geeft aan, **dat er een veelvoud aan ziekten zijn**. Ziek zijn is een evenwichtstoring van de gezondheid. Ook in taalkundig opzicht zijn de auteurs slordig, want ziekte kent wel degelijk meervoud.

Immuunsysteem

Het lichaam reageert op ziekte met een immuunsysteem. Dat is een verdedigingssysteem met als doel: indringers bestrijden. Meercellige organismen hebben cellulaire mechanismen

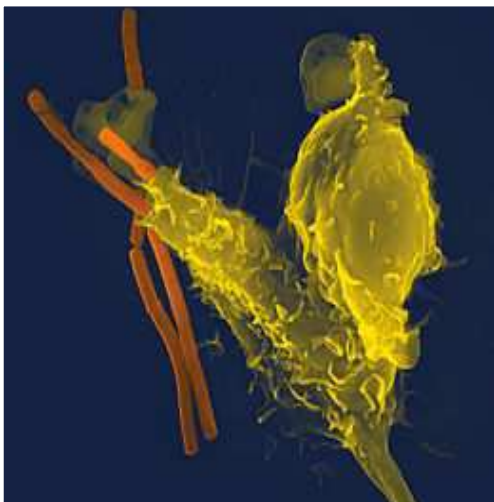

Links rode bloedcellen, rechts een wit

om zich te verdedigen tegen virussen of bacteriën. Naast de bescherming tegen virussen, bacteriën en parasieten wordt het immuunsysteem ook ingezet om afvalstoffen of zieke lichaamscellen, op te ruimen. Dat doen antigenen, een molecuul, dat in staat is reacties van het afweersysteem op te wekken. Daarbij worden antistoffen aangemaakt, die virussen en bacteriën als lichaamsvreemd weten te herkennen. Zij brengen afweerreactie op gang met behulp van **leukocyten = (witte bloedlichamen)**.

Er zijn diverse soorten witte bloedlichamen, die elk hun specifieke functie hebben. In het algemeen is dat fagocytose = (celvraat). De lichaamsvreemde stoffen worden door de fagocyten opgegeten. Zij zijn dus cruciaal in de weer tegen infecties. Ook zorgen zij voor het behoud van gezond weefsel en verwijderen stervende cellen. Na deze strijd gaan de fagocyten, naar de lymfeklieren en geven het materiaal over aan de lymfocyten.

Deze infecties, veroorzaakt door virus en bacterie hebben tot doel, zich te goed te doen aan de cellen van het binnentreden lichaam. Door de vertering van dit voedsel ontstaan er, net als bij hoger gedierte, afvalstoffen. Deze lichaamsvreemde chemie veroorzaakt vergiftiging, die wij waarnemen als symptomen veroorzaakt door de betreffende consument. Aan het ziektebeeld en eventuele uitslag is de aard van de ziekte te bepalen.

Microscopische opname van een neutrofiële granulocyt (geel), die een Bacillus anthracis (miltvuurbacterie, oranje) opslokt

En dan wordt in het boek ****Esoterische psychologie** geschreven: *Er zijn geen bacteriën of virussen, die ziekte verwekken. En in de volgende blz: Dat bij een bepaalde ziekte bepaalde virussen aanwezig zijn blijft onbetwist. Latere generaties zullen daar hartelijk om lachen.* Je kunt je dan afvragen: “Wat doen die virussen daar dan? Latere generaties lachen daarom. Die hebben dan dezelfde kronkel als zij, want een weldenkend mens ziet daar de gein niet van in. In hun ogen zou het hele immuunsysteem overbodig zijn. En dan zeggen ze, dat het niet bestaat, maar de microscopie heeft het duidelijk vastgesteld en dat is fotografisch vastgelegd. Dat niet alleen, maar ook dat **zij tegen elkaar ten strijde trekken, zoals op bovenstaande afbeelding te zien is.**

staande afbeelding te zien is.

Ziekte in het Algemeen

Sinds het begin van de vorige eeuw worden we vanaf onze geboorte regelmatig ingeënd tegen bedreigende ziekten. Daarin zijn in de loop der jaren tot aan nu, wel enige veranderingen aangebracht. In de beginjaren van 1900 was schoolvaccinatie ingevoerd tegen **pokken**. In mijn schooltijd (geboren 1926) was de ziekte zodanig in bedwang, dat het niet meer toegepast werd. Pokken is een levens bedreigende ziekte geweest. De afgelopen 3000 jaar stierf 10% van de mensen er aan. Door een wereldwijde vaccinatiecampaagne is de ziekte in de tweede helft van de zeventiger jaren 1900 niet meer voorkomen. Dus pokken is het eerste virus dat door de moderne wetenschap in bedwang is gehouden.

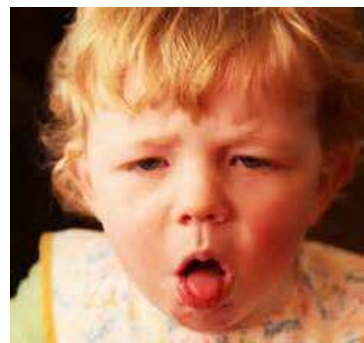
En dan durven de pseudowetenschappers te beweren, dat ziekten nog niet met 1% is teruggedrongen. Waarschijnlijk zijn ze ook hier weer een beetje slordig en verwarren ze terugdringen met uitroeien. Uitroeien is wel een beetje moeilijker, want de ziekteverwekkers zijn alleen kunstmatig zichtbaar en het aantal is zo groot dat we voor de aanduiding van het bedrag wel de nullen hebben, maar nog geen naam. We zijn niet eens in staat ratten en muizen uit te roeien, laat staan muggen en vliegen. En dan doen zij denigrerend over de prestaties van de wetenschap.

In mijn schooltijd heersten veel kinderziekten, als mazelen, kinkhoest en roodvonk. De laatste ziekte was zeer besmettelijk en waren er speciale barakken om de infectie in toom te houden. In Hilversum was zo'n barak aan de Nieuweg, hoek Egelantierstraat.

Mazelen kregen bijna alle kinderen tussen 6 jaar en 15 jaar. Het is een *virus* in de luchtwegen en veroorzaakt talloze kleine rode vlekjes. De ziekte kan allerlei ongewenste afwijkingen veroorzaken, zoals doofheid, longaandoening en hersenbeschadiging. Sinds 1976 is mazeleninjectie toegepast en de injectie verplicht gesteld en horen we praktisch niets meer van deze ziekte.

Een veel voorkomende *bacteriële* besmetting is **kinkhoest**. Aanvankelijk lijkt het een fikse verkoudheid, maar groeit snel uit tot gierende hoestaanvallen en benauwdheden. Het veroorzaakt slijmproductie, die zo hevig en taai kan zijn, dat het niet weg te hoesten is, zodat zij er in stikken. Hier werken injecties ook wel effectief, maar antibiotica waarvan de toepassing sinds 1941 bekendheid verwierf, bleken effectiever.

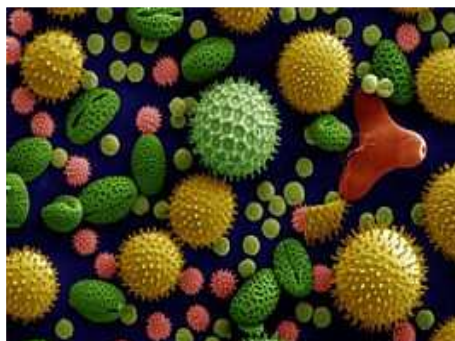
De antibiotica bleken wondermiddelen te zijn en een doorbraak in de bestrijding tegen ziekteverwekkende bacteriën. Op virussen hebben zij geen vat. Maar al gauw bleek, dat het overmatig gebruik en onnauwkeurige toepassing tot gevolg had, dat er resistentie ontstond. De ziekte wordt dan des te gevaarlijker doordat de bacterie getransmuteerd is. Dit is een vorm van evolutie en dat betekent, dat er ook aan de andere kant mutatie op kan treden.

De laatste 1½ eeuw is met succes een medicatie toegepast, die het ziektebeeld duidelijk hebben teruggedrongen. Niet alleen bij kinderen, maar ook ouderen. Dat betekent niet: de ziekte uitgeroeid, maar de virale of bacteriële aanval gepareerd. De veroorzakers van ziek zijn of ziek worden zijn teruggedrongen, maar niet de ziekte. Het is al verteld, dat is een totale onmogelijkheid. Het succes van bestrijding ligt niet alleen bij kinderen, maar ook bij ouderen. We hoeven alleen maar te denken aan TBC, die in het begin van de vorige eeuw massale hoeveelheden mensen de longen aantastten. In het Gooi waren in Hilversum, Blaricum en Laren veel sanatoria om deze mensen op natuurlijke wijze te genezen, want de farmacie stond pas in de beginschoenen. Ook de verscheiden griepvirussen hebben bevolkingsgroepen

gereduceerd. Het aantal ziektegevallen is door de vaccinaties met 70 – 80 procent teruggelopen. Maar naast ziektes zijn er ook andere lichaamsaandoeningen, zoals erfelijke ziektes. Insecten kunnen naast malaria vervelende vergiftiging teweeg brengen, waardoor hinderlijke bulten ontstaan en van een wespensteek wordt je ook niet blij. Wat thans in mindere mate voorkomt, door onze moderne hygiëne, zijn schurft, vlooien en luizenbeten. In mijn jeugd liepen er nog al wat kinderen met kletsoppies. Ook in ons werk kunnen we in aanraking komen met vervelende huidontstekingen zoals schildersexceem.

Ook werkt ons afweersysteem tegen vreemde stoffen in het lichaam. Werkt het goed dan

Stuifmeelkorrels van diverse planten

worden de ongewenste stoffen afgebroken. Kunnen zij deze stoffen niet afbreken, dan reageert het lichaam daarop, soms ziekelijk. Vooral pollen van planten, grassen en boomsoorten, maar ook sporen van schimmels en mossen kunnen hevige verstoringen teweeg brengen. Dit is een allergie en wordt hooikoorts genoemd. Ook planten, bv. primula en de brandnetel kunnen heftige jeuk tot brandende pijn veroorzaken. Hooikoort is gebonden aan seizoenen, maar er zijn nog andere aandoeningen, zoals

huis- en stofmijt allergie, die niet seizoengebonden zijn.

Aftakeling

Het ouder worden gaat gepaard met degeneratie. Dat is goed te merken bij **topsporters**. Die weten in de eerste fase van hun volwassenheid verbluffende capriolen te maken, maar naderen zij de veertig dan zien we, dat de één eerder de ander later, de top op moeten geven. De vitaliteit loopt met het ouder worden terug. Dat geldt ook voor onze organen. We beginnen met een bril en dan de oortjes. Er ontstaat dus een fysieke achteruitgang, maar de opgedane ervaringen vullen deze achteruitgang op door coaching. Dat geldt in de sport, maar ook in de maatschappelijke begeleiding. Deze achteruitgang van onze fysieke gezondheid begint dus al in de middelfase van onze volwassenheid. Het lijkt me moeilijk, deze aftakeling in onze hersenpan te zoeken. Op een zekere tijd heeft onze groei het toppunt behaald en wordt overgenomen door slijtage.

Ook de ouderdom is in te delen in jong bejaard, oud bejaard en hoog bejaard. Dan wordt al gauw begrepen, dat oud worden heel wat anders is, dan oud zijn. Naast het brilletje en de auditieve aanvulling, wordt ook de mondopvulling opgevoerd. Door de jaarlijkse griep prik weet 80% tot 90% de winter door te komen. Het hart klopt vaak alleen nog met een pacemaker en de vaten raken verstopt en worden de aders in het been voor omleiding gebruikt. Het kraakbeen verhard en wordt na veel pijn vervangen door kunstknieën en kunstheupen. Aan de rimpelige huid is de ouderdom af te lezen. Er ontstaat verminderde werking in de inwendige organen. Zo heeft de medische wetenschap mogelijkheden gevonden waar de één meer, de ander minder gebruik van moet maken. En zo gaan we langzaam naar het einde des levens.

De *auteurs beweren dan, **dat het lichaam niets uit zichzelf doet**, waar ieder zich van kan overtuigen door te kijken naar een lijk. Een lijk, is geen levend lichaam. Dus niet te vergelijken. Een lamme arm, of een lam been doen ook niets en leven zelfs nog. Maar het dode li-

chaam is in sommige gevallen weer tot leven te wekken, door reanimatie. Het is als de waterleiding: Is de pomp stuk, dan komt er geen water uit de kraan, maar dan is niet de waterleiding en de kraan stuk. De uitvoerders lopen echt niet met leven of geest onder de arm. Nee, zij maken mechanische drukbewegingen op de borst of passen **mond op mond beademing** toe. Als dat niet gelukt, is er zelfs de mogelijkheid de inwendige organen te transplanteren. Hieruit blijkt dat een dood organisme zelfs een bijdrage kan leveren aan het leven, door een slecht of niet werkend orgaan te vervangen. Zo kunnen we vaststellen dat het lichaam en de organen, het leven regelen en niet wijzelf. Dat is niet moeilijk om vast te stellen. Ook niet, dat de auteurs ook hier een beetje slordig zijn

Het is duidelijk vast te stellen, dat het lichaam met zijn organen alles regelen. Door de diverse prikkelingen laat **het lichaam weten** waaraan het behoefte heeft. We krijgen honger, dat de maag aangeeft of dorst, impuls van de speekselklieren. We worden overmeesterd door de slaap. De spijsvertering, daar hebben we geen benul van, hoe dat werkt. We kauwen en slikken het door en raken niet alleen de honger kwijt, maar voelen zelfs verzadiging. De volgende morgen worden we gedwongen naar de vierkante meter te gaan om de onverteerbare resten te verwijderen. Het lichaam is een enorm ingewikkeld chemisch systeem die de voedingsstoffen omzet in energie en reservevoedsel. De ademhaling wordt geregeld door het middenrif. Probeer het maar eens in te houden. Tastzin, doet de huid en nemen we waar dat iets heet of koud is, scherp of stomp, glad of stroef. Wetenschappelijk is dit onderzocht en zijn we in staat de vele lichaamsverrichtingen van dit proces te begrijpen. Alle waarnemingen doet het lichaam en geeft ze aan, door een prikkeling aan het bewustzijn. De hersenen, en dat is ook een lichaamsorgaan, seint wat we doen zullen of moeten. We voeren het uit, maar hoe de spieren dit doen, zijn we ons niet bewust. Dus ook hier weer een slordigheid in de waarneming der auteurs.

Zo zien we dat het leven ontstaat door verwekking, geboorte, groei, naar volwassenheid via ouderdom en sterfte. Dit wordt volbracht door voedselopname van dode of levende organismen. Dat is duidelijk waar te nemen bij zure melk, of bedorven vlees. Alles wat dood organisch is, wordt in eerste instantie door schimmels en bacteriën aangetast en in tweede instantie door insecten. Ook levende organismen tonen door muggenbulten, schurft, en vlooiënbeten, dat zij worden aangetast. Waarom zouden bacteriën dan een uitzondering zijn? Dus bestaat het leven uit eten en gegeten worden. Dat doen alle organismen, van virus en bacterie tot de mens. Van virus en bacterie noemen we dat, **verteren = ziek zijn**, van mijten en muggen **parasiteren**, van groter gedierte, zoals herbivoren **grazen**, van omnivoren **vreten**, van carnivoren **verslinden**, van de mens, **consumeren of eten**.

Freek Stegehuis

6 April 2014

* De zin van ziek zijn, Thorwald Dethlefsen & Rüdiger

** Esoterische psychologie, Jos Olgers & Dethlefsen

Inhoud

Blz. 3 Pseudogeneeskunde

Microscopie

Blz. 4 Het Oorspronkelijke Leven

Blz. 5 Het Ontstaan van het Leven

Ontwikkeling van het Leven

Blz. 7 Geboorte

Blz. 8 Ziek zijn of Ziekte

Blz. 9 Immuunsysteem

Blz.10 Ziekte in het Algemeen

Blz.12 Aftakeling